

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9572566
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα 28/03/2014

Αριθμός απόφασης: 659

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2^α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

γ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

δ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Της ΠΟΛ 1209/06.09.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371).

στ. Του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1211/12-9-2013 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από 27/12/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου/2013, ενδικοφανή προσφυγή της του, Α.Φ.Μ. :, κατοίκου, οδός, κατά του με αρ. χρημ. καταλόγου/20-11-2013, αριθμό ειδοποίησης και ημερομηνία έκδοσης 20/11/2013, εκκαθαριστικού σημειώματος Φόρου Ακίνητης Περιουσίας Φυσικών Προσώπων (**Φ.Α.Π.**) του Προϊσταμένου της

Δ.Ο.Υ. Γ' Πατρών υπογραφόμενου από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, με το οποίο επιβλήθηκε σε βάρος της Φόρος Ακίνητης Περιουσίας συνολικού ποσού 32.572,56 € για **το έτος 2012** σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3842/2010 όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει με το ν. 3986/2011.

4. Το με αρ. χρημ. καταλόγου/20-11-2013, αριθμό ειδοποίησης και ημερομηνία έκδοσης 20/11/2013, εκκαθαριστικό σημείωμα Φόρου Ακίνητης Περιουσίας Φυσικών Προσώπων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γ' Πατρών υπογραφόμενου από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, για το έτος 2012 του οποίου ζητείται η ακύρωση.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από 20/03/2014 εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 27/12/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου/2013 ενδικοφανούς προσφυγής της **του**, Α.Φ.Μ. :, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση του παραπάνω εκκαθαριστικού σημειώματος Φόρου Ακίνητης Περιουσίας Φυσικών Προσώπων (Φ.Α.Π.) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γ' Πατρών υπογραφόμενου από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, με το οποίο επιβλήθηκε σε βάρος της Φόρος Ακίνητης Περιουσίας συνολικού ποσού 32.572,56 € για το έτος 2012 σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3842/2010 όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει με το ν. 3986/2011.

Το ποσό φόρου προέκυψε κατόπιν της με αρ. /2013 συμπληρωματικής (αριθμός αρχικής δήλωσης) δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Εντύπου Ε9) της προσφεύγουσας και αφορά το σύνολο των ακινήτων που είχε στην κατοχή της, την 01/01/2012 και τα οποία υπάγονται στο Φόρο Ακίνητης Περιουσίας.

A) Προβαλλόμενος λόγος περί παραβίασης της αρχής της φορολογικής ισότητας

Επειδή στο **άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος** ορίζεται : "Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους ". Από τη συνταγματική αυτή διάταξη παρέχεται καταρχήν ευρεία σχετική ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη προς διαμόρφωση του φορολογικού συστήματος, υπό τον όρο πάντοτε ότι η σχετική ρύθμιση, θεσπιζόμενη ενόψει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, δεν παραβιάζει την αρχή της ίσης φορολογικής επιβάρυνσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου. Στο πλαίσιο δε αυτό είναι ανεκτό σύστημα φορολογίας με διαφοροποιημένους συντελεστές, ανάλογα με το ύψος του συνολικού εισοδήματος ή περιουσίας, εφόσον ο νομοθέτης αποβλέπει στη διαφορετική οικονομική δυνατότητα συμβολής στα δημόσια βάρη, με την εφαρμογή μεγαλύτερου συντελεστή σε

μεγαλύτερο συνολικό εισόδημα ή περιουσία. Με τον τρόπο αυτό, επομένως, δεν παραβιάζεται η συνταγματικά επιβαλλόμενη ισότητα των θυσιών, κατ' αναλογία της φοροδοτικής ικανότητας καθενός (ΣτΕ 1290/1995, 437/1995, ΣτΕ 693/2011, επταμ., 2974/2001).

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 27 του ν. 3842/2010, σχετικά με την επιβολή φόρου σε όσους κατέχουν ακίνητη περιουσία πάνω από κάποιο όριο, ορίζεται προοδευτικός συντελεστής ανάλογα με τη συνολική φορολογητέα αξία των ακινήτων, είναι σύμφωνη με την κατά τα ανωτέρω συνταγματική αρχή της ισότητας, σε αντίθεση με όσα ο προσφεύγων αβάσιμα ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή του. Με τις προαναφερόμενες διατάξεις θεσπίστηκε, κατά γενικό και απρόσωπο τρόπο, η επιβολή φόρου όχι μόνο για την απόκτηση ακίνητης περιουσίας αλλά και για την κατοχή της. Το σύστημα αυτό υπαγορεύθηκε, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του ν. 3842/2010, αφού λήφθηκε υπόψη ότι η κατοχή ακίνητου πλούτου αποφέρει οφέλη, όπως π.χ. εισόδημα, ανεξαρτησία, ασφάλεια, επιρροή κλπ., με σκοπό τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης και τη δικαιότερη κατανομή του φορολογικού βάρους, την αύξηση της προοδευτικότητας του φορολογικού συστήματος, την άμβλυνση της άνισο-κατανομής του πλούτου και την ορθολογικότερη χρησιμοποίηση των οικονομικών πόρων της χώρας.

Επειδή σύμφωνα με το αρ. 78 παρ. 1 του Συντάγματος, λαμβάνεται υπόψη η φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα δεδομένου ότι σύμφωνα με την εν λόγω συνταγματική διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβάρυνσης μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνο το εισόδημα αλλά αυτοτελώς και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές. Συνεπώς όπως έχει κριθεί η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής σε φόρο ακίνητης περιουσίας ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση κατά την επιβολή του εν λόγω φόρου της ύπαρξης (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης επιβάρυνσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας, ενώ η επιβολή φόρου ανάλογα με γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, όπως το εμβαδόν της δομημένης επιφάνειας, η ισχύουσα για το ακίνητο τιμή ζώνης, η παλαιότητα, δεν υπερβαίνει τα όρια της κατά τα ανωτέρω διακριτικής ευχέρειας του νομοθέτη να καθορίζει τον εκάστοτε ενδεδειγμένο τρόπο και χρόνο φορολόγησης διαφόρων κατηγοριών φορολογουμένων, με συνέπεια να μην παραβιάζονται οι επικαλούμενες από την προσφεύγουσα συνταγματικές διατάξεις και αρχές.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο νομοθέτης, επιτάσσοντας τη συνεισφορά των πολιτών στα δημόσια βάρη ανάλογα με τη φοροδοτική τους ικανότητα, παρέχει ταυτόχρονα ευχέρεια στο νομοθέτη να καθορίζει το σύστημα φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας, η κατοχή της οποίας οπωσδήποτε αποτελεί δείκτη φοροδοτικής ικανότητας ενώ σε καμία περίπτωση δεν εξαρτάται η επιβολή του φόρου από την απόκτηση εισοδήματος λόγω οικονομικής αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Συνεπώς οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί αντισυνταγματικότητας των διατάξεων επιβολής του φόρου λόγω παραβίασης της αρχής της φορολογικής ισότητας και κατ' επέκταση της φοροδοτικής ικανότητας, πρέπει **να απορριφθούν ως αβάσιμοι**, δεδομένου ότι η επιβολή του φόρου ακίνητης περιουσίας, που θεσπίστηκε σε αντικατάσταση του ενιαίου τέλους ακινήτων, λαμβάνει χώρα κατόπιν υπολογισμού επί της αντικειμενικής τους αξίας, ανεξαρτήτως εάν αποφέρουν ή όχι εισόδημα στο υποκείμενο των εμπραγμάτων δικαιωμάτων επ' αυτών, διότι σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3842/2010 μόνη η κατοχή ακινήτων αποφέρει οφέλη όπως ανεξαρτησία, ασφάλεια, επιρροή κλπ.

Β) Προβαλλόμενος λόγος περί παραβίασης του δικαιώματος της ιδιοκτησίας.

Ο ως άνω λόγος είναι **απαράδεκτος και αβάσιμος** δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είναι κάτοχος μιας σημαντικής ακίνητης περιουσίας συνολικής αξίας 3.817.255,63 €. Η επιβολή του υπό κρίση φόρου (32.572,56 ευρώ) για την ως άνω φορολογητέα ύλη δεν προσκρούει ούτε στην αρχή της αναλογικότητας ούτε προσβάλλει τον πυρήνα του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, διότι όπως προαναφέρθηκε η περιουσία αποτελεί αυτοτελή δείκτη φοροδοτικής ικανότητας.

Η φορολογική δήλωση του κατά νόμο υπόχρεου συνιστά εκπλήρωση υποχρέωσης δημοσίου δικαίου με την οποία ο φορολογούμενος γνωστοποιεί στη φορολογική αρχή τα αναγκαία στοιχεία για την εξατομίκευση του φορολογικού νόμου και δεσμεύει τη φορολογούσα αρχή η οποία δεν μπορεί να προσδιορίσει φορολογητέα ύλη μικρότερη της δήλωσης, με συνέπεια η ίδια η φορολογική δήλωση να συνιστά τον τίτλο βεβαιώσεως του φόρου.

Γ) Προβαλλόμενος λόγος περί παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικούμενου

Επειδή, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, τα διοικητικά όργανα πρέπει να ασκούν τις αρμοδιότητές τους στα πλαίσια που ορίζονται από το Σύνταγμα και τους νόμους. Οι περιορισμοί που θέτει η νομιμότητα στη διοικητική δράση αποτελούν τη μεγαλύτερη εγγύηση για την προστασία των διοικούμενων από αυθαίρετες πράξεις της δεδομένου ότι μια διοικητική πράξη που δεν βρίσκει έρεισμα στο νόμο δεν είναι νόμιμη. Εν προκειμένω, η φορολογική αρχή, η οποία δεσμεύεται κατ' αρχήν από την αρχή της νομιμότητας, ενήργησε σύμφωνα με τους ισχύοντες νόμους και συγκεκριμένα σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3842/2010 με τον οποίο επιβλήθηκε ο υπό κρίση φόρος.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικούμενου δεν ευσταθεί εν προκειμένω και **είναι απορριπτέος**.

Δ) Προβαλλόμενος λόγος περί υπολογισμού Φ.Α.Π. βάσει παράνομου συστήματος αντικειμενικών αξιών των ακινήτων

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 του Ν. 3842/2010, ορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων των φυσικών προσώπων με αφετηρία την αντικειμενική τους αξία ενώ ο υπολογισμός του φόρου γίνεται με βάση τις κλίμακες του άρθρου 36 του ίδιου νόμου, παραπέμποντας όσον αφορά στον τρόπο προσδιορισμού της φορολογητέας της αξίας στα άρθρα 41 και 41^Α του ν. 1249/1982, τα οποία καθιερώνουν αντικειμενικό σύστημα υπολογισμού της φορολογητέας αξίας όπως αυτή διαμορφώνεται βάσει της ίδιας της δήλωσης του υπόχρεου. Άλλωστε με τις αποφάσεις του **ΣτΕ 2107/2009** και **3626/2010** έχει κριθεί συνταγματικό το σύστημα αντικειμενικού υπολογισμού που εισήχθη με το ν. 1249/1982 και σε εναρμόνιση με την αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 25 του Συντάγματος.

Επειδή ο Φόρος Ακίνητης Περιουσίας επιβάλλεται στην αξία των εμπραγμάτων δικαιωμάτων του φορολογουμένου, χωρίς να εξετάζεται το εάν αυτά τα ακίνητα αποφέρουν εισόδημα στον έχοντα τα εμπράγματα δικαιώματα. Η επιβολή του φόρου αυτού αιτιολογείται, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3842/2010, από το γεγονός ότι η κατοχή ακίνητου πλούτου αποφέρει οφέλη, όπως ανεξαρτησία, ασφάλεια, επιρροή, κ.λπ.

Επειδή, σε πλήρη σεβασμό της αρχής της αναλογικότητας και της αρχής της ισότητας, ο Φόρος Ακίνητης Περιουσίας επιβάλλεται με προοδευτικό συντελεστή στα φυσικά πρόσωπα με σκοπό τη θέσπιση ενός συστήματος δικαιότερης κατανομής των φορολογικών βαρών. Περαιτέρω, προβλέπεται υψηλό αφορολόγητο ποσό το οποίο ανέρχεται σε 200.000,00€ ανά ιδιοκτήτη.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση η φορολογική αρχή οφείλει να εφαρμόζει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, και δεδομένου ότι η επιβολή του φόρου ακίνητης περιουσίας αποτελεί Νόμο του Κράτους, βασίζεται δε στον Ν. 3842/2010 όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον Ν.3986/2011, ο ως άνω προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας **δεν είναι βάσιμος και είναι απορριπτέος**.

Ε) Προβαλλόμενος λόγος περί εσφαλμένου περιεχομένου και υπολογισμού του επιβαλλόμενου ποσού της προσβαλλομένης πράξης

Επειδή, η προσφεύγουσα επικαλείται τον **εσφαλμένο υπολογισμό** επιβαλλόμενου ποσού Φ.Α.Π για το με στοιχεία Α.Τ.ΑΚ. ακίνητο, το οποίο βρίσκεται στην οδό του Δήμου Πρόκειται για οικόπεδο επιφανείας 1301,20 τ.μ εντός του οποίου υπάρχει ένα παλιό κτίσμα-μονοκατοικία- (έτους κατασκευής 1900) επιφανείας 106 τ.μ πλέον βοηθητικός χώρος 39 τ.μ, το οποίο της ανήκει κατά κυριότητα κατά το 1/3 εξ αδιαιρέτου.

Το συγκεκριμένο οικόπεδο είναι άρτιο αλλά όχι οικοδομήσιμο σύμφωνα με την με αρ. πρωτ./9-07-2010 βεβαίωση της αρμόδιας Δ/σης Πολεοδομίας(Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση). Η μονοκατοικία που βρίσκεται εντός του οικοπέδου, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα είναι νόμιμη ως ανεγερθείσα πριν το οικόπεδο καταστεί μη οικοδομήσιμο. Στη δήλωση στοιχείων ακινήτων (έντυπο Ε9) το πιο πάνω ακίνητο καταχωρήθηκε σε μία γραμμή με κατηγορία ακινήτου μονοκατοικία-στήλη 9- (κωδ. 2) και δεν υπήρχε δυνατότητα να συμπληρωθεί -η στήλη 10- κατηγορία ειδικών συνθηκών (κωδ. 6) που αφορά οικόπεδο το οποίο δεν είναι οικοδομήσιμο αλλά μπορεί να τακτοποιηθεί, με αποτέλεσμα κατά τον προσδιορισμό της αξίας του ακινήτου να μη ληφθεί υπόψη ο μειωτικός συντελεστής της κατηγορίας ειδικών συνθηκών (0,80) και κατά συνέπεια να υπολογισθεί λανθασμένα ο επιβαλλόμενος Φόρος Ακίνητης Περιουσίας.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν.1249/1982 ,του άρθρου 14 του Ν.1473/1984, και της ΠΟΛ 1149/1994 που αφορούν τον προσδιορισμό της αξίας ακινήτων εντός σχεδίου κατά το αντικειμενικό σύστημα, για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας οικοπέδου το οποίο δεν είναι οικοδομήσιμο αλλά μπορεί να τακτοποιηθεί λαμβάνεται υπόψη ο μειωτικός συντελεστής της κατηγορίας ειδικών συνθηκών (0,80). Για να θεωρηθεί ότι ένα οικόπεδο ή τμήμα του δεν είναι οικοδομήσιμο και μπορεί ή δεν μπορεί να τακτοποιηθεί, απαιτείται σχετικό έγγραφο θεωρημένο από την αρμόδια Πολεοδομική Υπηρεσία .

Επειδή, η με αρ. πρωτ./9-07-2010 βεβαίωση της αρμόδιας Δ/σης Πολεοδομίας (Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση) βεβαιώνει ότι το υπό κρίση ακίνητο είναι άρτιο κατά κανόνα αλλά μη οικοδομήσιμο λόγω του ότι χρήζει τακτοποίησης με την όμορη ιδιοκτησία ισχύει όμως κατά το χρόνο έκδοσης της και για όσο δεν διαφοροποιείται το πολεοδομικό καθεστώς στην υπόψη θέση. Επειδή μετά από ερώτημα (αρ. πρωτ.) που υποβάλλαμε όσον αφορά την ισχύ της ως άνω βεβαίωσης περί αρτιότητας και οικοδομήσιμου του υπό κρίση οικοπέδου , η Δ/ση Πολεοδομικού Κυκλοφοριακού Σχεδιασμού & Δόμησης –Τμήμα Πολεοδομικών Εφαρμογών του Δήμου με το με αρ. πρωτ./14-03-2014 έγγραφό της μας γνώρισε ότι το τμήμα της Δ/σης , δεν διαθέτει στοιχεία εάν έχει υλοποιηθεί ή τακτοποίηση που χρειάζεται το εν λόγω εδαφικό τμήμα με την όμορη ιδιοκτησία όπως αναφέρεται στην από 9/07/2010 βεβαίωση αρτιότητας – οικοδομησιμότητας. Ως εκ τούτου απαιτείται η έκδοση νέας βεβαίωσης αρτιότητας – οικοδομησιμότητας.

Επειδή, με το με αρ. πρωτ. έγγραφό μας ζητήθηκε από τον αντίκλητο της προσφεύγουσας, Δικηγόρο όπως προσκομισθεί πρόσφατη βεβαίωση της αρμόδιας Δ/σης Πολεοδομικού Κυκλοφοριακού Σχεδιασμού & Δόμησης –Τμήμα Πολεοδομικών Εφαρμογών του Δήμου όσον αφορά την αρτιότητα και οικοδομησιμότητα του εν λόγω οικοπέδου επί της οποίας όμως η προσφεύγουσα μέχρι σήμερα και παρόλο ότι παρήλθε το εύλογο χρονικό διάστημα των δέκα ημερών, δεν ανταποκρίθηκε.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 27/12/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου/2013 ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση του με αριθμό χρηματικού καταλόγου/20-11-2013, αριθμό ειδοποίησης, εκκαθαριστικού σημειώματος Φόρου Ακίνητης Περιουσίας Φυσικών Προσώπων (ΦΑΠ) της Δ.Ο.Υ. Γ΄ Πατρών υπογραφόμενου από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων επί της με αρ. συμπληρωματικής δήλωσης στοιχείων ακινήτων (αρχική δήλωση.....) του έτους 2012.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Φ.Α.Π. έτους 2012 ποσού 32.572,56 ευρώ.

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με το από 20/11/2013 Εκκαθαριστικό Σημείωμα Φόρου Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) Φυσικών Προσώπων Έτους 2012 (ΑΧΚ) της Γ.Γ.Δ.Ε και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτού.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
α/α
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ

**Ακριβές Αντίγραφο
Η υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).